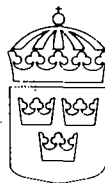

Justitiekammarens betänkande

1985/86:2

med anledning av en överenskommelse mellan
Sverige och Ungern om inbördes rättshjälp i brottmål
(prop. 1985/86:8)

JuU
1985/86:2

Propositionen

I proposition 1985/86:8 föreslår regeringen (justitiedepartementet) att riksdagen godkänner en överenskommelse den 28 september 1983 mellan Sverige och Ungerska Folkrepubliken om inbördes rättshjälp i brottmål samt antar ett genom propositionen framlagt förslag till lag om immunitet för vissa vittnen m. fl.

Lagförslaget, som granskats av lagrådet, har följande lydelse.

Förslag till Lag om immunitet för vissa vittnen m. fl.

Härigenom föreskrivs följande.

I den mån det har avtalats i en överenskommelse som Sverige har ingått med annan stat, får den som efter kallelse i enlighet med överenskommelsen har rest in i Sverige från den andra staten för att höras som tilltalad, vittne eller sakkunnig inte lagföras, fängslas eller på annat sätt underkastas inskränkning i sin frihet på grund av dom eller gärning som härrör från tiden före avresan till Sverige och som, såvitt gäller tilltalad, inte är avsedd med kallelsen.

Immuniteten upphör om den tilltalade, vittnet eller den sakkunnige stannar kvar i Sverige trots att han haft möjlighet att lämna landet under en sammanhängande tid av femton dagar från det att han har fått besked från domstolen om att hans närvaro inte längre påfordras, eller om han, efter att ha lämnat landet, återvänder hit. Innehåller överenskommelsen bestämmelse att immuniteten skall upphöra tidigare än som nu angivits, gäller i stället den bestämmelsen.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. Genom lagen upphävs lagen (1964:543) om vissa begränsningar i svensk lags tillämplighet och svensk domstols behörighet.

Utskottet

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner en mellan Sverige och Ungern år 1983 träffad överenskommelse om inbördes rättshjälp i brottmål. Överenskommelsen omfattar delgivning, bevisupptagning och överförande

av lagföring och är i allt väsentligt utformad i överensstämmelse med de åtaganden som Sverige har gjort i förhållande till andra stater genom anslutningen till 1959 års europeiska konvention om inbördes rättshjälp i brottmål (prop. 1961:48, 1LU 29, rskr. 190). Överenskommelsen har ratificerats av Ungern.

Vidare föreslås att lagen (1964:543) om vissa begränsningar i svensk lags tillämplighet och svensk domstols behörighet skall ersättas av en ny lag. Enligt 1964 års lag gäller immunitet för den som efter kallelse inrest i riket för att inställa sig vid domstol som tilltalad, vittne eller sakkunnig i brottmål i enlighet med vissa särskilt angivna överenskommelser som Sverige träffat med främmande stater. För att få en reglering som är tillämplig på överenskommelsen med Ungern och på andra avtal som Sverige kan komma att träffa i framtiden föreslås en ny lag med immunitetsbestämmelser som i sak väsentligen överensstämmer med 1964 års lag. Den nya lagen föreslås träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

Utskottet har inget att erinra mot att överenskommelsen mellan Sverige och Ungern godkänns.

I fråga om den föreslagna lagen om immunitet för vissa vittnen m. fl. har utskottet inte annan erinran än att den – med hänsyn till avtal om immunitet för vittnen, sakkunniga m. fl. som Sverige kan komma att ingå i framtiden – bör jämkas något på sätt som framgår av utskottets hemställan.

Utskottet hemställer

1. att riksdagen godkänner överenskommelsen den 28 september 1983 mellan Sverige och Ungerska Folkrepubliken om inbördes rättshjälp i brottmål,
2. att riksdagen antar det genom proposition 1985/86:8 framlagda förslaget till lag om immunitet för vissa vittnen m. fl., dock med den ändringen att lagen erhåller följande som *Utskottets förslag* betecknade lydelse:

Regeringens förslag

Utskottets förslag

Lag om immunitet för vissa vittnen m. fl.

Härigenom föreskrivs följande.

I den mån det har avtalats i en överenskommelse som Sverige har ingått med annan stat, får den som efter kallelse i enlighet med överenskommelsen har rest in i Sverige från den andra staten för att höras som tilltalad, vittne eller sakkunnig inte lagföras, fängslas eller på annat sätt underkastas inskränkning i sin frihet på grund av dom eller gärning som härrör från tiden före *avresan till* Sverige och som, såvitt gäller tilltalad, inte är avsedd med kallelsen.

I den mån det har avtalats i en överenskommelse som Sverige har ingått med annan stat, får den som efter kallelse i enlighet med överenskommelsen har rest in i Sverige från den andra staten för att höras som tilltalad, vittne eller sakkunnig inte lagföras, fängslas eller på annat sätt underkastas inskränkning i sin frihet på grund av dom eller gärning som härrör från tiden före *inresan i* Sverige och som, såvitt gäller tilltalad, inte är avsedd med kallelsen.

Immuniteten upphör om den tilltalade, vittnet eller den sakkunnige stannar kvar i Sverige trots att han haft möjlighet att lämna landet under en sammanhängande tid av femton dagar från det att han har fått besked från domstolen om att hans närvaro inte längre påfordras, eller om han, efter att ha lämnat landet, återvänder hit. Innehåller överenskommelsen bestämmelse att immuniteten skall *upphöra tidigare* än som nu angivits, gäller i stället den bestämmelsen.

Immuniteten upphör om den tilltalade, vittnet eller den sakkunnige stannar kvar i Sverige trots att han haft möjlighet att lämna landet under en sammanhängande tid av femton dagar från det att han har fått besked från domstolen om att hans närvaro inte längre påfordras, eller om han, efter att ha lämnat landet, återvänder hit.

Innehåller överenskommelsen bestämmelse att immuniteten skall *ha mindre omfattning* än som nu angivits, gäller i stället den bestämmelsen.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. Genom lagen upphävs lagen (1964:543) om vissa begränsningar i svensk lags tillämplighet och svensk domstols behörighet.

Stockholm den 12 november 1985

På justitieutskottets vägnar

Karin Ahrland

Närvarande: Karin Ahrland (fp), Arne Nygren (s), Hans Pettersson i Helsingborg (s), Björn Körlof (m), Helge Klöver (s), Gunilla André (c), Sven Munke (m), Lars-Erik Lövdén (s), Hans Göran Franck (s), Birthe Sörestedt (s), Elving Andersson (c), Göran Magnusson (s), Berndt Ekholm (s), Göran Ericsson (m) och Lars Sundin (fp).

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is noted that the economy has been stable and that the government has been successful in maintaining a low inflation rate. The second part of the report deals with the specific measures taken by the government to address the economic challenges. It is noted that the government has implemented a series of reforms aimed at improving the efficiency of the public sector and reducing the budget deficit. The third part of the report deals with the social situation in the country. It is noted that the government has been successful in maintaining a high level of social welfare and that the unemployment rate has remained low. The fourth part of the report deals with the environmental situation in the country. It is noted that the government has been successful in maintaining a high level of environmental protection and that the country has a clean and healthy environment. The fifth part of the report deals with the foreign relations of the country. It is noted that the government has been successful in maintaining a high level of international cooperation and that the country has a strong and stable international position. The sixth part of the report deals with the future prospects of the country. It is noted that the government has a clear vision for the future and that the country has a bright and promising future.

The report is a comprehensive and detailed analysis of the country's economic, social, and environmental situation. It provides a clear and concise overview of the country's current state and offers valuable insights into the challenges it faces and the measures it has taken to address them. The report is a valuable resource for anyone interested in the country's development and progress.